

PODCAST 3

JAK WIELOKULTUROWOŚĆ WPŁYWA NA
SOLIDARNOŚĆ SPOŁECZNĄ W IRLANDII?

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty wypracowane w ramach projektu „Budowanie więzi społecznych” udostępniane są na zasadzie otwartych licencji (CC BY-SA 4.0 DEED). Można z nich korzystać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów niezbędne jest podanie źródła finansowania oraz jego autorów.

Witamy w dzisiejszym podcaście! W tym odcinku przyjrzymy się, jak wielokulturowość wpływa na solidarność społeczną w Irlandii. Od małych miasteczek po tętniące życiem ulice Dublina, Irlandia przekształciła się w społeczeństwo zróżnicowane kulturowo. Ale co to oznacza dla jedności i spójności społecznej? Przyjrzymy się temu razem.

Irlandia od dawna słynie z bogatego dziedzictwa kulturowego, głęboko zakorzenionego w tradycjach celtyckich, katolicyzmie i silnym poczuciu wspólnoty. Jednak w ciągu ostatnich kilku dekad imigracja zmieniła oblicze kraju. Według spisu powszechnego z 2022 roku, ponad 20% populacji Irlandii stanowią obecnie osoby o zróżnicowanym pochodzeniu, w tym Polacy, Nigeryjczycy, Indyjczycy, Brazylijczycy i Syryjczycy.

Ta różnorodność wzbogaca irlandzkie społeczeństwo, ale jak wpływa na solidarność społeczną? Polacy stanowią największą grupę imigrantów w Irlandii. Według spisu powszechnego z 2016 roku w Irlandii mieszkało ponad 120 000 obywateli Polski, co stanowiło około 2,5% ogółu ludności. Chociaż populacja ulegała pewnym wahaniom, społeczność polska pozostaje największą grupą narodowości innej niż irlandzka w kraju.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej w 2004 r. otworzyło przed polskimi obywatelami możliwość swobodnego przemieszczania się i podejmowania pracy w państwach członkowskich UE.

Irlandia, która w tamtym czasie przeżywała rozkwit gospodarczy, była jednym z krajów, które chętnie przyjęły polskich imigrantów ze względu na zapotrzebowanie na pracowników w różnych sektorach gospodarki.

Rozkwit gospodarczy, a także niedobór pracowników w takich sektorach jak budownictwo, rolnictwo, hotelarstwo i opieka zdrowotna, sprawiły, że Irlandia stała się atrakcyjnym celem dla Polaków poszukujących zatrudnienia i lepszego standardu życia.

Podczas gdy napływ nowych przybyszów wciąż trwa, wielu polskich migrantów, którzy przybyli do Irlandii w okresie rozszerzenia UE, osiedliło się w niej na stałe, przyczyniając się do rozwoju tętniącej życiem społeczności. Dzieci polskiego pochodzenia w drugim pokoleniu w Irlandii są coraz bardziej integralną częścią irlandzkiego społeczeństwa, tworząc trwałe więzi kulturowe. Polscy przedsiębiorcy zakładają również firmy, takie jak sklepy spożywcze, kawiarnie i restauracje, często obsługujące lokalną społeczność polską, ale także przyczyniające się do kulturowego zróżnicowania Irlandii. Polskie firmy są obecnie powszechnym widokiem w wielu miastach, co potwierdza wzrost wielokulturowości w całej Irlandii.

Migranci ze wszystkich kultur przyczynili się do zróżnicowania kulturowego Irlandii. Nowe potrawy, muzyka i sztuka znalazły swoje miejsce w kulturze irlandzkiej, a liczne festiwale kulturalne, wystawy sztuki i występy stały się częścią szerszego irlandzkiego krajobrazu kulturowego.

Wielokulturowość przyniosła Irlandii bogactwo różnych kultur, języków i tradycji. Przyczyniła się ona do lepszego zrozumienia i docenienia różnych stylów życia, promując większą tolerancję i inkluzywność.

Imigracja, zwłaszcza z innych krajów UE, znacząco wpłynęła na gospodarkę Irlandii, wypełniając istotne luki na rynku pracy, zwłaszcza w sektorach takich jak budownictwo, hotelarstwo, opieka zdrowotna i technologia. Te korzyści ekonomiczne mogą przyczynić się do solidarności społecznej poprzez wzmocnienie poczucia wspólnego dobrobytu i interesów.

W miarę jak Irlandia staje się coraz bardziej zróżnicowana kulturowo, kraj ten jest coraz bardziej zaangażowany w globalne problemy i ruchy społeczne. Może to zwiększyć empatię i solidarność nie tylko wśród mieszkańców Irlandii, ale także wśród społeczności na całym świecie, ponieważ obywatele mogą czuć się bardziej związani z globalnymi problemami praw człowieka, migracją i współpracą międzynarodową.

Nowe społeczności często wnoszą nowe spojrzenie na kwestie polityczne i społeczne. W niektórych przypadkach to zróżnicowanie doprowadziło do większego zaangażowania

i partycypacji obywatelskiej, a grupy mniejszościowe zaczęły aktywnie działać społecznie, samorządowo i na rzecz praw, wzmacniając w ten sposób spójność społeczną w niektórych obszarach.

Chociaż Irlandia jest generalnie krajem gościnnym, migranci czasami spotykają się z dyskryminacją i uprzedzeniami. Odnotowano przypadki rasizmu i ksenofobii, szczególnie w następstwie kryzysu gospodarczego w 2008 roku.

Osoby migrujące do Irlandii mogą spotkać się z dyskryminacją, rasizmem i wykluczeniem z szerszego społeczeństwa. Doświadczenia te mogą podważyć zaufanie do instytucji społecznych i zrazić do siebie marginalizowane społeczności. Dyskryminacja w zatrudnieniu, mieszkalnictwie i edukacji może przyczyniać się do poczucia nierówności, osłabiając tym samym solidarność i spójność społeczną.

Polacy, podobnie jak inne grupy migrantów, są narażeni na stereotypy i negatywny wizerunek w mediach, co może wpływać na ich poczucie przynależności. Kryzys w 2008 roku przyniósł wzrost retoryki antyimigracyjnej, a polscy pracownicy byli niekiedy obarczani winą za trudności gospodarcze kraju.

Raport Irlandzkiej Komisji Praw Człowieka i Równości wykazał, że rasizm nadal stanowi problem w Irlandii, a niektórzy imigranci doświadczają uprzedzeń w kwestiach mieszkaniowych, zatrudnienia i relacji z policją.

Wielokulturowość może sprzyjać większemu zrozumieniu, ale może również prowadzić do fragmentacji społecznej. Wraz z osiedlaniem się nowych grup w Irlandii, mogą one napotkać trudności w integracji z szerszym społeczeństwem.

Może to czasami prowadzić do powstawania enklaw etnicznych, w których ludzie o podobnym pochodzeniu żyją i utrzymują kontakty towarzyskie, mając niewielką interakcję z większością społeczeństwa. Taka segregacja może podważać solidarność społeczną, wzmacniając poczucie „my kontra oni”.

Wielokulturowość może czasami podważać tożsamość narodową i normy kulturowe, prowadząc do napięć między tymi, którzy uważają, że kultura irlandzka ulega rozmyciu, a tymi, którzy

opowiadają się za bardziej inkluzywną, zglobalizowaną tożsamością. W niektórych przypadkach prowadzi to do nastrojów nacjonalistycznych lub retoryki antyimigracyjnej, co może zagrażać spójności społecznej.

Irlandzka infrastruktura i usługi socjalne, takie jak opieka zdrowotna, mieszkalnictwo i edukacja, niekiedy z trudem nadążają za potrzebami rosnącej i bardziej zróżnicowanej populacji. Jeśli imigranci czują się wykluczeni z dostępu do tych usług lub napotykają bariery w integracji ze społeczeństwem irlandzkim, może to prowadzić do poczucia wyobcowania i frustracji, osłabiając solidarność między różnymi grupami społecznymi.

Jak zatem możemy sprawić, by to zjawisko wzmacniało, a nie osłabiało solidarność społeczną? Jednym z najważniejszych kroków podejmowanych przez Irlandię jest wdrożenie Strategii Integracji Migrantów na lata 2021–2027, która jest kluczową inicjatywą rządową mającą na celu promowanie integracji migrantów ze społeczeństwem irlandzkim. Koncentruje się ona na zwiększeniu możliwości pełnego uczestnictwa migrantów w życiu społecznym, kulturalnym, gospodarczym i politycznym, a jednocześnie na rozwiązywaniu problemów, z którymi mogą się oni borykać w takich obszarach jak bariery językowe, zatrudnienie i integracja społeczna. Strategia Integracji Migrantów obejmuje mechanizmy monitorowania postępów i oceny skuteczności podejmowanych działań. Wdrażanie strategii nadzoruje Komitet Monitorujący i Koordynujący, któremu przewodniczy Minister do spraw Dzieci, Równości, Niepełnosprawności, Integracji i Młodzieży. W skład komitetu wchodzi wysocy rangą urzędnicy z ministerstw i agencji rządowych, a także przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Komitet zbiera się trzy razy w roku w celu analizy i raportowania kwestii dotyczących integracji.

Strategia określa kilka nadrzędnych celów mających na celu poprawę integracji migrantów w różnych aspektach życia w Irlandii.

Należą do nich:

- Wspieranie równego dostępu migrantów do usług i możliwości, wzmacnianie poczucia przynależności i uczestnictwa.
- Zapewnienie migrantom, zwłaszcza tym, którzy mają ograniczoną znajomość języka angielskiego lub irlandzkiego, dostępu do wsparcia językowego i rozwijanie niezbędnych umiejętności, aby mogli skutecznie włączać się w życie społeczeństwa.
- Ułatwianie migrantom wchodzenia na rynek pracy, promowanie równych szans w zatrudnieniu i zwalczanie dyskryminacji na rynku pracy.
- Zachęcanie do większej interakcji między społecznościami migrantów i społecznościami przyjmującymi w celu zmniejszenia izolacji społecznej i wspierania spójności.
- Wspieranie uczestnictwa migrantów w życiu obywatelskim, w tym udziału w życiu politycznym i włączanie ich w procesy decyzyjne.
- Zapewnienie dzieciom i dorosłym migrantom dostępu do wysokiej jakości edukacji, gdyż jest to kluczowy czynnik ich długoterminowej integracji ze społeczeństwem.

Długofalową wizją Strategii Integracji Migrantów jest uczynienie z Irlandii społeczeństwa przyjaznego, w którym migranci czują się uprawnieni do wnoszenia wkładu we wszystkie aspekty życia społecznego. Obejmuje to stworzenie pozytywnej narracji publicznej na temat migracji, a także promowanie wzajemnego szacunku i zrozumienia między migrantami i osobami niebędącymi migrantami. Poprzez tę strategię Irlandia dąży do stworzenia bardziej inkluzywnego, zróżnicowanego i spójnego społeczeństwa, w którym każdy, niezależnie od pochodzenia, może wносить swój wkład i czuć się doceniany.

Strategia podkreśla, że integracja migrantów nie jest odpowiedzialnością żadnego pojedynczego departamentu ani agencji. Zamiast tego zachęca do podejścia obejmującego cały rząd, w którym wiele sektorów, w tym edukacja, zatrudnienie, mieszkalnictwo, zdrowie, wymiar sprawiedliwości i inne resorty, współpracuje w celu zapewnienia migrantom wsparcia w każdym aspekcie ich życia.

Uznając różnorodność migrantów w Irlandii, strategia bierze pod uwagę szczególne potrzeby różnych grup, w tym:

- Uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl
- Migranci z UE i spoza UE
- Dzieci rodziców migrantów
- Migranci niepełnosprawni lub osoby znajdujące się w trudnej sytuacji społecznej

Ogólnie rzecz biorąc, wpływ tego zjawiska na solidarność społeczną w Irlandii jest złożony. Przynosi ona wiele możliwości wzbogacenia kulturowego i rozwoju gospodarczego, ale stawia również wyzwania w zakresie integracji, spójności społecznej i tożsamości narodowej.

Kluczem do utrzymania solidarności społecznej w zróżnicowanej kulturowo Irlandii są polityki promujące równość, inkluzywność i wzajemny szacunek, a także działania na rzecz zwalczania dyskryminacji i rasizmu. Zdolność społeczeństwa irlandzkiego do akceptacji różnorodności kulturowej przy jednoczesnym zachowaniu poczucia wspólnych wartości i przynależności ostatecznie zadecyduje o sile jego solidarności społecznej w przyszłości.

Dziękujemy za wysłuchanie dzisiejszego podcastu. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o solidarności społecznej, polub nas i zasubskrybuj!

Do zobaczenia następnym razem!

BIBLIOGRAFIA

1. Centralny Urząd Statystyczny (Irlandia). (2021). Wstępne wyniki spisu powszechnego z 2021 r. Źródło: www.cso.ie
2. Komisja Europejska. (2020). Rozszerzenie UE: kluczowe fakty i liczby. Źródło: www.europa.eu
3. Rząd Irlandii. Strategia Integracji Migrantów na lata 2021–2027. Rząd Irlandii, 2021 r.
4. Irish Central. (2019). Społeczności imigrantów w Irlandii: doświadczenia Europy Wschodniej. IrishCentral. Źródło: www.irishcentral.com
5. Migrant Rights Centre Ireland. Wpływ dyskryminacji na integrację migrantów w Irlandii. Migrant Rights Centre Ireland, 2021.
6. Putnam, R. D. (2007). E Pluribus Unum: Różnorodność i wspólnota w XXI wieku. Skandynawskie Studia Polityczne, 30(2), 137-174.
7. Reitz, J. G. (2012). Integracja imigrantów w Kanadzie: nowe kierunki i wyzwania polityczne. Problemy kanadyjskie.
8. Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR). (2017). Sytuacja uchodźców na świecie: program humanitarny. Oxford University Press.